

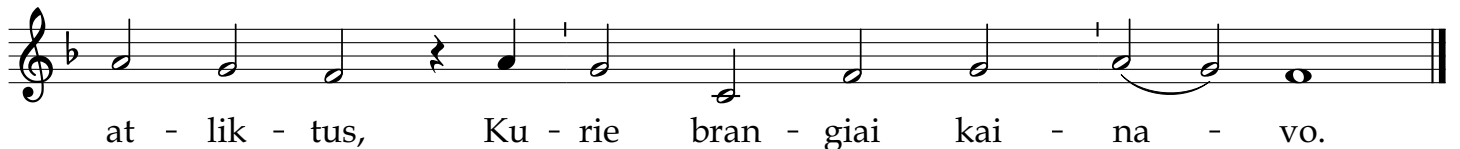
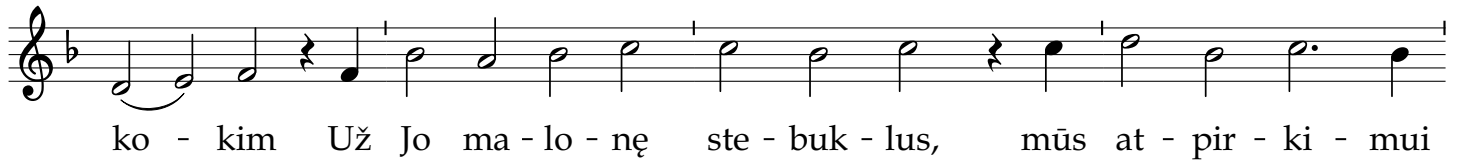
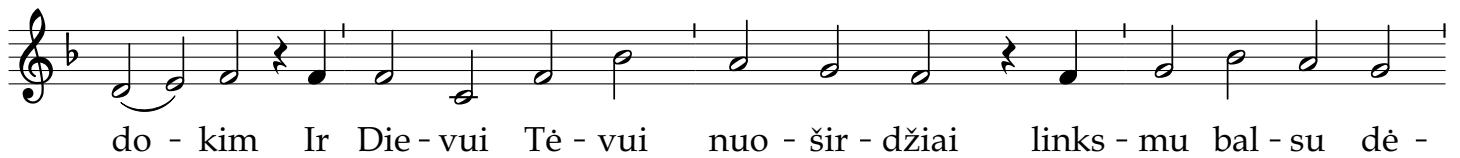
Krikščionys, džiaukitės didžiai

Nun freut euch, lieben Christen g'mein

T.: Martin Luther, 1523; EG 341

V.: Jonas Berentas (1667-1737); KG 365

M.: Martin Luther, 1523

2. Šėtonas vargino mane, mirtis visur sekiojo,
Buvau paklydęs kelyje, ir kaltės neatstojo,
Aš vargšas vis gilyn kritau, savy tik nuodėmę kenčiau,
Paguodos nebetekęs.

3. Negelbėjo geri darbai, nes buvo nevertingi,
Netiko Dievui jie visai, savimeilėj pradingę.
Užpuolė sielą neviltis, kad man belieka tik mirtis
Ir pragaran nugrimzti.

4. Kai nežinojau, iš bėdos kur vargšas pasidėti,
Tai Dievas pats iš pagailos panoro man padėti:
Iš savo tėviškos širdies Jis paaukojo dėl manęs
Geriausia, ką turėjo. →

5. Jis tarė Sūnui: „Metas jau atpirkt nuodėminguosius.
Tu, mano mylimas Sūnau, išgelbėki kaltuosius,
Juos kelk iš nuodėmių bėdos ir veski iš mirties kančios
Į amžiną gyvybę!“

6. Sūnus lauktasis iš tiesų į žemę man atvyko,
Mergelės nekaltu vaiku ir mano broliu liko.
Kaip tarnas ėjo nuolankiai erškėčių žemiškais keliais
Valdžios šėtono griauti.

7. Jis tarė: „Seki tik mane, aš tau save aukosiu,
Kaip šventą auką už tave ir dėl tavęs kovosiu!
Tu mano vėl“, – kalbėjo Jis, – „Kur aš, ir tu ten būsi vis,
Mes mirtį nugalėsime.“

8. „Į dangų aš po šios kovos pas Tėvą vėl parvyksiu,
Tačiau per Žodį visados su tavimi aš liksiu.
Šventa Dvasia tave čia guos, mane gerai pažinti duos
Ir ves į tikrą tiesą“.

9. „Aš nuolankus čionai buvau, ir jūs taip čia gyvenkit,
Ką visą laiką mokinau, vykdyti pasistenkit.
Klaidingo mokslo venkite, žodžiu manuoju sekite,
Keliu gyvybės ženkit.“